การบริหารแบบมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนในการลดอุบัติเหตุทางถนน อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี

Engaged management to reduce road accidents in Mueang Udon Thani district, Udon Thani province.

Received: February 1,2022
Revised: May 6,2022
Accepted: June 2,2022

พุทธรักษ์ ชมภูธร[1],ธนวิทย์ บุตรอุดม[2]
Puttarak Chomputon [1],Thanawit Butrudom [2]

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการมีส่วนร่วมของเครือข่ายลดอุบัติเหตุทางถนน อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี 2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการมีส่วนร่วมของเครือข่ายลดอุบัติเหตุ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี 3) แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของเครือข่ายลดอุบัติเหตุ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี โดยใช้การวิจัยแบบผสมผสานระหว่างวิธีวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการบริหารแบบมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนในการลดอุบัติเหตุทางถนน อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ได้แก่ ด้านการประสานงานระหว่างเครือข่าย ด้านความพร้อมของอุปกรณ์ และด้านความพร้อมของเทคโนโลยี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยแปร ทั้ง 3 ด้าน สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการบริหารแบบมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนในการลดอุบัติเหตุ ทางถนน อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ได้ร้อยละ 16.60 ส่วนแนวทางและข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย ได้แก่ 1) เปิดพื้นที่ให้ประชาชนร่วมแสดงความคิดเห็นในการจัดทำแผนหรือเสนอแผน เพื่อให้เกิดข้อปฏิบัติได้จริงและตอบสนองกับประชาชนในพื้นที่ได้มากที่สุด มีการสร้างค่านิยมอย่างสม่ำเสมอ 2) เน้นการพัฒนาคน ควรมีการสำรวจและจัดเก็บข้อมูลของบุคลากรว่าขาดวิชาทักษะด้านใดและจัด ทำการอบรมเพิ่มทักษะให้เพื่อความพร้อมในการรับมือสถาณการณ์ไม่คาดฝัน 3) จัดทำงบประมาณเพื่อรองรับกับการขยายตัวของเศรษฐกิจให้แผนการใช้เงินมีเพียงพอสำหรับการใช้งบประมาณด้านอุบัติเหตุ ป้องกัน อบรม เยียวยา 4) จัดอบรมร่วมกันเสริม สร้างความสัมพันธ์ตั้งแต่ระดับล่างจนถึงระดับสูง เพื่อสร้างความสัมพันธ์และสังคมการทำงานใหม่ร่วมกันสร้างแรงจูง ใจร่วมกัน 5) ศึกษาเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมใหม่เพื่อช่วยเหลือในการปฏิบัติงานได้ดียิ่งขึ้น เพิ่มเติมเพื่อพัฒนาอุปกรณ์เพิ่มขึ้นมาทดแทนหรือซ่อมบำรุงยืดอายุการใช้งานของอุปกรณ์และเปิดช่องทางการรับการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก

---

[1] นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
Master degree Student in Department of Public Administration, Faculty of Humanities and Social Sciences, Udonthani Rajabhat University

[2] รองศาสตราจารย์ ดร.., สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
Associate Professor Dr., Department of Public Administration, Faculty of Humanities and Social Sciences, Udonthani Rajabhat University

คำสำคัญ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารแบบมีส่วนร่วม, การบริหารแบบมีส่วนร่วม, เครือข่ายลดอุบัติเหตุทางถนน, การบริหารงานภาครัฐแนวใหม่

Abstract

The purpose of this research was 1] to study the level of opinions on the condition of participatory administration of people's network in reducing road accidents in Muang District Udonthani Province. 2] Factors influencing endaged management to reducing road accidents in Muang District Udonthani Province. 3] to find the development and management to reducing road accidents. using Mixed-methods Research. The results showed that Factors influencing the efficiency of participatory management of people's network in reducing road accidents are as follows: Coordination between networks Responsiveness and Participation and the readiness of technology at the 05 statistical significance level. By variable in all 3 aspects, it was able to predict the effectiveness of participatory management of the people's network in reducing road accidents by 16.60%. The guidelines and recommendations derived from the research are as follows: 1] visit people to share their opinions on planning or proposing a plan and respond to the people in the area. 2] Focus on human development Provide training to increase skills to be ready to deal with unexpected situations 3] Prepare a budget to support for the use of the budget for accident prevention, training, and remedies. 4] Organize training together to supplement Build relationships from low to high. to create new relationships and working society together to create mutual motivation. 5] Study new technologies or innovations to help them perform better. More to develop more equipment to replace or maintain, and receive support from outside agencies.

Keyword : factors affecting participatory management, participatory management, road accident reduction network, new government administration

บทนำ

ปัญหาของอุบัติเหตุจราจรในจังหวัดอุดรธานี มีอัตราการเกิดอุบัติเหตุที่สูงขึ้น มีผลทำให้ประชาชนได้รับบาดเจ็บ การเสียชีวิต รวมถึงความเสียหายของทรัพย์สิน ทำให้ต้องเสียบุคคลากรและทรัพยากรทางการแพทย์มาเยียวยาและรักษาผู้ได้รับบาดเจ็บ มีผลกระทบเป็นลูกโซ่ รวมถึงปัญหาของครอบครัวหากเสียบุคคลที่เป็นเสาหลักญาติอันเป็นที่รัก สาเหตุการเสีย ชีวิตของประชาชนในพื้นที่จังหวัดอุดรธานีจากอุบัติเหตุจราจรช่วงเทศกาล 7 วันอันตราย ไม่ว่าจะเป็นในช่วงปีใหม่ หรือสงกรานต์ จังหวัดอุดรธานีติดอันดับการเสียชีวิตและการเกิดอุบัติเหตุ สูงสุดของประเทศในอันดับ 1 – 5 ทุกปี ซึ่งไม่มีปีใดเลยทุกยอดผู้เสียชีวิตของจังหวัดอุดรธานีไม่ติดอันดับ โดยการบริหารงานของเครือข่ายลดอุบัติเหตุทางถนนของจังหวัด

อุดรธานีที่มีอยู่แล้ว ประกอบด้วยทั้งภาครัฐและเอกชน มีการบริหารจัดการอยู่ และการบริหารงานภาครัฐแนวใหม่ถูกนำมาใช้ในการบริหารงานภาครัฐในปัจจุบัน มีวิธีการปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการภาครัฐ นำหลักการเพิ่มประสิทธิภาพของระบบราชการและการแสวงหาประสิทธิมาเป็นสิ่งสำคัญในการปฏิบัติราชการที่มุ่งสู่ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ (ฉัตรชัย นาถ้ำพลอย, 2563) เป็นการนำเอาวิธีการบริหารงานของภาคเอกชนมาปรับใช้กับการบริหารงานภาครัฐ มีการบริหารจัดการภายในภาคราชการที่มีความรวดเร็ว คุณภาพสูง และมีประสิทธิภาพ การกำหนด การวัด และการให้รางวัลแก่ผลการดำเนินงานทั้งในระดับองค์กร และระดับบุคคล มีการจัดองค์กรที่มีความกะทัดรัดคล่องตัวและปรับเปลี่ยนได้อย่างรวดเร็ว เน้นการทำงานที่ใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือตามลักษณะของการทำงานที่ทันสมัย ใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสมต่อการทำงาน มีการพัฒนาสมรรถนะข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีคุณภาพสูง ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ทำงานมุ่งผลสัมฤทธิ์โดยมีประชาชนเป็นเป้าหมาย เพื่อการแก้ไขปัญหาสาธารณะเป็นแนวทางที่มีความสำคัญมากขึ้นในปัจจุบัน เป็นแนวคิดการบริหาร งานภาครัฐในยุคใหม่ที่ต้องการสร้างหลักประกันว่าการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐจะนำไปสู่การผลิตผลลัพธ์ตามที่สังคมคาดหวัง มิใช่เพียงการปฏิบัติงานตามกฎระเบียบที่กำหนดไว้เท่านั้น การบริหารงานภาครัฐที่มีความยืดหยุ่นคล่องตัว มุ่งผลสำเร็จในการปฏิบัติงาน และเปิดโอกาสให้ภาคส่วนต่าง ๆ ในสังคมได้เข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจและการลงมือแก้ไขปัญหา อย่างจริงจัง จึงมีมิติของการบริหารงานภาครัฐยุคใหม่ที่ช่วยสร้างหลักประกันว่า การลงมือแก้ไขปัญหาสาธารณะผ่านเครือข่ายความร่วมมือจะนำไปสู่การบรรลุผลลัพธ์ที่ประชาชนพึงประสงค์ (พัชราวลัย ศุภภะ, 2562)

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาการบริหารและการจัดการแบบมีส่วนร่วมเครือข่ายลดอุบัติเหตุทางถนนอำเภอเมืองจังหวัดอุดรธานี เพื่อทราบถึงรูปแบบของเครือข่ายมีการบูรณาการร่วมกันหรือไม่ พร้อมทั้งอุปสรรคปัญหา เพื่อทราบถึงการบริหารงานแบบเครือข่ายเพื่อลดอุบัติเหตุทางถนนในจังหวัดอุดรธานี กระบวนการวิธีดำเนินงานมีลักษณะอย่างไร มีการจัดการบริหารรูปแบบใด มีปัญหาในกระบวนการดำเนินงานเครือข่ายใด และการพัฒนาการบริหารงานในรูปแบบเครือข่ายตามการกระจายอำนาจของภาครัฐภายใต้แนวคิดและหลักการ ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในจังหวัดต่อๆไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. ศึกษาการมีส่วนร่วมของเครือข่ายลดอุบัติเหตุทางถนน อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี
2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการมีส่วนร่วมของเครือข่ายลดอุบัติเหตุทางถนน อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี
3. แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมของเครือข่ายลดอุบัติเหตุทางถนน อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยด้านแผนและนโยบายของผู้บริหาร มีอิทธิพลส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารแบบมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนในการลดอุบัติเหตุทางถนน อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี
2. ปัจจัยด้านความพร้อมของอุปกรณ์ในการทำงาน มีอิทธิพลส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารแบบมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนในการลดอุบัติเหตุทางถนน อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี

3. ปัจจัยด้านการตอบสนองและการมีส่วนร่วม มีอิทธิพลส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารแบบมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนในการลดอุบัติเหตุทางถนน อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี

4. ปัจจัยด้านการประสานงานระหว่างเครือข่าย มีอิทธิพลส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารแบบมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนในการลดอุบัติเหตุทางถนน อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี

5. ปัจจัยด้านความพร้อมของงบประมาณ มีอิทธิพลส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารแบบมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนในการลดอุบัติเหตุทางถนน อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี

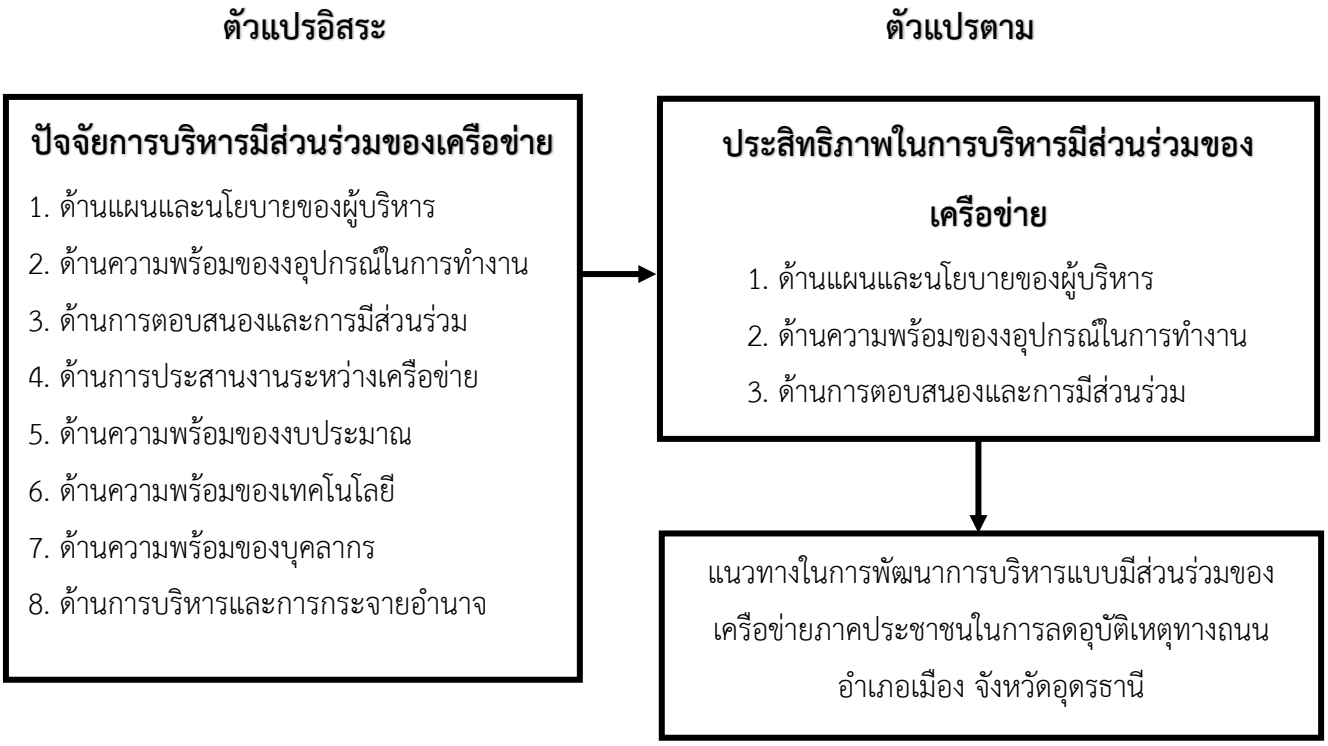
6. ปัจจัยด้านความพร้อมของเทคโนโลยี มีอิทธิพลส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารแบบมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนในการลดอุบัติเหตุทางถนน อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี

7. ปัจจัยด้านความพร้อมของบุคลากร มีอิทธิพลส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารแบบมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนในการลดอุบัติเหตุทางถนน อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี

8. ปัจจัยด้านการบริหารและการกระจายอำนาจ มีอิทธิพลส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารแบบมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนในการลดอุบัติเหตุทางถนน อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้มาจากการศึกษาข้อมูล แนวคิด ทฤษฎี การทบทวนวรรณกรรมจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารแบบมีส่วนร่วมตั้งแต่ แนวทางการบริหาร ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพ โดยการสัมภาษณ์จากกลุ่มประชาชากรกู้ชีพกู้ภัยและอปพร เพื่อรวมรวบข้อมูลในด้านปัญหาและอุปสรรคในการทำงานและแนวทางแก้ไข โดยนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์สังเคราะห์ และสรุปผลออกมาเป็นตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ดังกรอบแนวคิดทฤษฎีในการวิจัยครั้งนี้จึงครอบคลุมในประเด็นเนื้อหาที่ศึกษาได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังต่อไปนี้

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยใช้วิธีการวิใจแบบผสมผสาน โดยผสานวิธีการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

1. วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรกลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ปฏิบัติงานกู้ชีพกู้ภัยในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี 21 ตำบล จำนวน 700 คน และผู้ปฏิบัติงานอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน(อปพร) จำนวน 25 แห่ง จำนวน 580 คน รวมทั้งหมด 1,280 คน โดยเลือกวิธีการสุ่มตัวอย่างแบ่งชั้นภูมิ คำนวณจากสูตรการกำหนดขนาดตัวอย่าง ของ ทาโร่ ยามาเน่ (Yamane, 1973) โดยกำหนดค่าความคาดเคลื่อนที่ระดับ (e) 0.05 จำนวน 304 คน จากนั้นนำจำนวนประชากรของแต่ละกลุ่มมาหาค่าสัดส่วน (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2560) ได้กลุ่มตัวอย่าง เป็นกู้ชีพกู้ภัย 244 คน และ อปพร 60 คน แล้วสุ่มแบบเจาะจงเครื่องมือวิจัยใช้แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 สอบถามข้อมูลบุคคลทั่วไปและส่วนที่เกี่ยวข้องกับทักษะเฉพาะบุคคล ซึ่งมีผลต่อการดำเนินงานในด้านความพร้อมของบุคคลในการทำงาน ส่วนที่ 2 สอบถามระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับนโยบาย การมีส่วนร่วม ในการจัดการต่างๆ ทางด้านปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานด้านลดอุบัติเหตุทางถนน ส่วนที่ 3 สอบถามระดับความคิดเห็น การมีส่วนร่วมของเครือข่ายในการจัดการทางด้านลดอุบัติเหตุทางถนน ส่วนที่ 4 สอบถามข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาข้อควรปรับปรุง ผู้วิจัยกำหนดการทดสอบคุณภาพเครื่องมือ 2 ด้าน คือ 1) การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถามกับนิยามหรือกรอบแนวคิดทฤษฎี (Content Validity Index: CVI) สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ, (2558) ซึ่งได้คะแนนแบบสอบถามทั้งฉบับ CVI = 0.939 ซึ่งหมายถึงความสอดคล้องเชิงเนื้อหารายข้อระดับดี 2) การวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) แบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยนำไปทดลองใช้ (Try out) เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นกับกู้ชีพกู้ภัยและอปพร จำนวน 30 คนจากนั้นหาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีหาสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Alpha's coefficient- α) โดยกำหนดค่าความ เชื่อมั่นของแบบสอบถาม ≥ 0.78 ซึ่งมีเกณฑ์กำหนดค่าความเชื่อมั่นดังนี้ (Cronbach, 1951) ซึ่งแบบสอบถามทั้งฉบับได้ผลค่า α = 0.84 จากนั้นนำแบบสอบถามไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจริง ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ แบบขั้นตอน (Stepwise) เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลในการบริหารแบบมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนในการลดอุบัติเหตุทางถนนอำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. การวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหารระดับสูง ตั้งแต่ผู้กำหนดนโยบายจนถึงหัวหน้าหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ จำนวนทั้งสิ้น 9 คน เครื่องมือวิจัยใช้การสัมภาษณ์เชิงโครงสร้างแบบเจาะจง เพื่อศึกษาวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรคและกำหนดแนวทางในการบริหารแบบมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนในการลดอุบัติเหตุทางถนนอำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ประเด็นที่สัมภาษณ์ คือ 1) สภาพการมีส่วนร่วมของเครือข่ายลดอุบัติเหตุ 2) ความคิดเห็นแต่ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของเครือข่ายลดอุบัติเหตุ 3) แนวทางในการแก้ไขปรับปรุงและพัฒนาการมีส่วนร่วมของเครือข่ายลดอุบัติเหตุ โดยนำผลสรุปเป็นไฟล์เสียงสัมภาษณ์และการจดบันทึกสาระสำคัญ มาจำแนกประเด็น วิเคราะห์ สังเคราะห์ และสรุปผล เพื่อกำหนดแนวทางพัฒนาให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

ผลการวิจัย

1. สภาพการปัจจุบันในการบริหารแบบมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนในการลดอุบัติเหตุทางถนนอำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี

1.1 สภาพการปัจจุบันในการบริหารแบบมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนในการลดอุบัติเหตุทางถนนอำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี จากการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกู้ชีพกู้ภัยและอปพร ในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ด้านความพร้อมของบุคลากร ด้านการบริหารและการกระจายอำนาจ ด้านความพร้อมของอุปกรณ์ในการทำงาน ด้านแผนและนโยบายของผู้บริหาร ด้านการตอบสนองและการมีส่วนร่วม ด้านความพร้อมของงบประมาณ ด้านความพร้อมของเทคโนโลยี และด้านการประสานงานระหว่างเครือข่าย

1.2 สภาพการพัฒนาในการบริหารแบบมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนในการลดอุบัติเหตุทางถนนอำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี พบว่า บุคลากรขาดแรงจูงใจในการดำเนินงาน การสรรหาและบุคคลากร อาจจะไม่ตรงกับสายงาน ผู้บริหารให้ความสำคัญค่อยข้างน้อยในการเรื่องสภาพแวดล้อมในการทำงาน บรรยากาศที่สนับสนุนการทำงานของบุคลากรในหน่วยงาน โดยคำนึงถึงความต้องการ ที่หลากหลายของบุคลากรด้วย บุคลากรยังขาดการปฏิสัมพันธ์กับหน่วยงานอื่นทั้งในเครือข่ายและนอกเครือข่าย รวมถึงความสามารถขององค์กรในการปรับปรุงในการรับมือภาวะฉุกเฉิน เพื่อปกป้องบุคลากรและสถานที่ทำงานให้ปลอดภัย อีกทั้งยังขาดเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ที่ช่วยเหลือในการทำงานของบุคคลากรที่ปฏิบัติงาน รวมถึงงบประมาณสนับสนุนที่ภาครัฐไม่มีงบประมาณสนับสนุนให้อย่างเพียงพอ

2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการบริหารแบบมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนในการลดอุบัติเหตุทางถนนอำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี

การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารแบบมีส่วนร่วม โดยใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้น ซึ่งเป็นการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) แบบขั้นตอน (Stepwise) มีรายละเอียดผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิ์ภาพในการบริหารแบบมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนในการลดอุบัติเหตุทางถนนอำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี

ประสิทธิภาพในการบริหารแบบมีส่วนร่วม (AFFECT)	b	S.E.	Beta	t	Sig.
ค่าคงที่	47.777	2.433		19.640	0.000***
ด้านความพร้อมของเทคโนโลยี (Technology)	0.381	.134	0.281	4.817	0.000***
ด้านการประสานงานระหว่างเครือข่าย (Coordinate)	0.571	.119	0.166	2.853	0.005**
ด้านความพร้อมของอุปกรณ์ (Equipment)	0.350	.144	0.128	2.429	0.016*
N = 304, R= .418, R^2 = .174, Adj. R^2 = .166, F = 21.112					

*P < .05, **P < .01, ***P < .001

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารแบบมีส่วนร่วมต่อแนวทางการพัฒนาการบริหารแบบมีส่วนร่วมในภาพรวม สามารถสรุปการทดสอบสมมติฐาน ได้ดังนี้

สมมุติฐานที่ 1 พบว่า ปัจจัยด้านแผนและนโยบายของผู้บริหารมีอิทธิพลต่อการพัฒนาการบริหารแบบมีส่วนร่วม ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมุติฐานที่ 2 พบว่าปัจจัยด้านการบริหารและการกระจายอำนาจมีอิทธิพลต่อการพัฒนาการบริหารแบบมีส่วนร่วม ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมุติฐานที่ 3 พบว่า ปัจจัยด้านความพร้อมของบุคลากรมีอิทธิพลต่อการพัฒนาการบริหารแบบมีส่วนร่วม ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมุติฐานที่ 4 พบว่า ปัจจัยด้านความพร้อมของเทคโนโลยีมีอิทธิพลต่อการพัฒนาการบริหารแบบมีส่วนร่วม เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมุติฐานที่ 5 พบว่า ปัจจัยด้านความพร้อมของงบประมาณมีอิทธิพลต่อการพัฒนาการบริหารแบบมีส่วนร่วม ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมุติฐานที่ 6 พบว่า ปัจจัยด้านการประสานงานระหว่างเครือข่ายมีอิทธิพลต่อการพัฒนาการบริหารแบบมีส่วนร่วม เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมุติฐานที่ 7 พบว่า ปัจจัยด้านการตอบสนองและการมีส่วนร่วมมีอิทธิพลต่อการพัฒนาการบริหารแบบมีส่วนร่วม ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมุติฐานที่ 8 พบว่า ปัจจัยด้านความพร้อมของอุปกรณ์มีอิทธิพลต่อการพัฒนาการบริหารแบบมีส่วนร่วม เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ด้านความพร้อมของอุปกรณ์ ตามลำดับ ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ

จากข้อมูลข้างต้นอธิบายได้ว่า ผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ แบบขั้นตอน (Stepwise) เพื่อหาปัจจัยการบริหารแบบมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนในการลดอุบัติเหตุทางถนนอำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ผลการทดสอบสมมุติฐานปัจจัยทั้ง 8 ด้าน พบว่ามีปัจจัยเพียง 3 ด้าน ที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการบริหารแบบมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนในการลดอุบัติเหตุทางถนนอำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี อย่างมีนับสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เรียงลำดับจากอิทธิพลมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านการประสานงานระหว่างเครือข่าย ด้านความพร้อมของเทคโนโลยี ตามลำดับ ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้โดยมีค่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.418 ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2) เท่ากับ 0.174 นั่นแสดงว่าปัจจัยด้านการประสานงานระหว่างเครือข่าย ด้านความพร้อมของเทคโนโลยี ร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิภาพพัฒนาการบริหารแบบมีส่วนร่วมของเครือข่ายลดอุบัติเหตุทางถนนอำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ได้ร้อยละ 16.60 สามารถสร้างเป็นสมการในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้

สมการในรูปคะแนนดิบ

AFFECT = 47.777 + 0.381Technology + 0.571Coordinate + 0.350Equipment

สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z_{affect} = 0.381_{Technology} + 0.571_{Coordinate} + 0.350_{Equipment}$$

สามารถอธิบายความหมายสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบได้ว่า ถ้าตัวแปรด้านการประสานงานระหว่างเครือข่าย ด้านความพร้อมของเทคโนโลยี และด้านความพร้อมของอุปกรณ์ มีหน่วยเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้การพัฒนาการบริหารแบบมีส่วน เพิ่มขึ้น 0.571, 0.381, และ 0.350 หน่วยตามลำดับ โดยให้ตัวแปรอื่นๆ มีค่าคงที่

ส่วนปัจจัยด้านแผนและนโยบายของผู้บริหาร ด้านการบริหารและการกระจายอำนาจ ความพร้อมของบุคลากร ด้านความพร้อมของงบประมาณ ด้านการตอบสนองและการมีส่วนร่วม ไม่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการบริหารแบบมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนในการลดอุบัติเหตุทางถนนอำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 จึงไม่เป็นไปตามสมมุติฐาน

3. การหาแนวทางพัฒนาการบริหารแบบมีส่วนร่วมของเครือข่ายลดอุบัติเหตุทางถนนอำเภอเมืองจังหวัดอุดรธานี

จากผลการตอบแบบสอบถามการบริหารแบบมีส่วนร่วมของเครือข่ายลดอุบัติเหตุทางถนนอำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี สภาพที่ส่งผลการบริหารแบบมีส่วนร่วมและแนวทางพัฒนาจากแบบสัมภาษณ์เชิงโครงสร้าง เพื่อหาสาเหตุและรูแปบบการพัฒนาของเครือข่ายลดอุบัติเหตุทางถนน ดังนี้

3.1 ด้านการประสานงานระหว่างเครือข่าย แนวทางในการบริการบริหารแบบมีส่วนร่วมไปปฏิบัติในด้านการประสานงานระหว่างเครือข่าย ควรดำเนินการดังนี้ คือ จัดอบรมร่วมกันเสริม สร้างความสัมพันธ์ตั้งแต่ระดับล่างจนถึงระดับสูง เพื่อสร้างความสัมพันธ์และสังคมการทำงานใหม่ร่วมกันสร้างแรงจูง ควรมีการสำรวจและจัดเก็บข้อมูลของบุคคลากรว่าขาดวิชาทักษะด้านใดและจัด ทำการอบรมเพิ่มทักษะ รวมถึงการใช้ทรัพยากรร่วมการทำภารกิจที่ได้รับมอบหมายต่างๆ ให้เพื่อความพร้อมในการรับมือสถานการณ์ไม่คาดฝันได้อย่างดี

3.2 ด้านความพร้อมของเทคโนโลยี แนวทางในการบริการบริหารแบบมีส่วนร่วมไปปฏิบัติในด้านความพร้อมของเทคโนโลยี ควรดำเนินการดังนี้ คือ จัดทำช่องทางการศึกษาเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมใหม่เพื่อช่วยเหลือในการปฏิบัติงานได้ดียิ่งขึ้น หรือ ให้รัฐเป็นตัวกลางประสานเครือข่ายร่วมส่งเสริมเทคโนโลยีร่วมกัน รวมถึงต้องมีข้อมูลสารสนเทศที่ดีโดยมีกระบวนการจัดการผ่านคอมพิวเตอร์ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ นับตั้งแต่การผลิต การจัดเก็บ การประมวลผล การเรียกใช้และการสื่อสารสารสนเทศ รวมทั้งการแลกเปลี่ยนและการใช้ทรัพยากรสารสนเทศร่วมกันให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่

3.3 ด้านความพร้อมของอุปกรณ์ แนวทางในการบริการบริหารแบบมีส่วนร่วมไปปฏิบัติในด้านความพร้อมของอุปกรณ์ ควรดำเนินการดังนี้ คือ ส่งเสริมการพัฒนาทักษะให้บุคลากร เรียนรู้ศึกษาเพิ่มเติมเพื่อพัฒนาอุปกรณ์เพิ่มขึ้นมาทดแทนหรือซ่อมบำรุงยืดอายุการใช้งานของอุปกรณ์ เพราะอุปกรณ์ในการทำงานเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เกิดความสะดวก ช่วยผ่อนแรง ช่วยให้ได้ผลงานที่มีคุณภาพ

ประหยัดเวลา และประหยัดค่าใช้จ่าย หน่วยงานควรตั้งงบประมาณเพื่อจัดหาไว้เพื่ออำนวยความสะดวกในการทำงานหรือหาก หน่วยงานไม่สามารถจัดหาอุปกรณ์ได้สามารถขอรับการรับการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกเพิ่มเติมได้อีกด้วย

การอภิปรายผล

จากการสรุปผลการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการบริหารแบบมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนในการลดอุบัติเหตุทางถนนอำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี พบว่า ปัจจัยด้านการประสานงานระหว่างเครือข่าย ด้านความพร้อมของเทคโนโลยี และด้านความพร้อมของอุปกรณ์ ร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิภาพในการบริหารแบบมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชนในการลดอุบัติเหตุทางถนนอำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ได้ร้อยละ 16.60 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระกับ .05 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ด้านแผนและนโยบายของผู้บริหาร พบว่า ปัจจัยด้านแผนและนโยบายของผู้บริหารมีอิทธิพลต่อการพัฒนาการบริหารแบบมีส่วนร่วม ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่า ความสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานมีการเชื่อมโยงหรือประสานงานกันน้อย ในการประสานงานแต่ละครั้งมีหัวหน้างานเป็นผู้เข้ามาคั่นกลาง อาจะทำนโยบายหรือข้อเสนอแนะถูกเสนอกลับไปไม่ถูกตอบสนอง การวางแผนและสั่งการของผู้บริหาร คือส่วนสำคัญที่จะให้ผู้ปฏิบัติงานปฏิบัติตามนโยบายที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ พัชราวลัย ศุภภะ, (2562) อีกทั้งต้องสนับสนุนสร้างแรงจูงใจในการทำงานให้ผู้ปฏิบัติงานเกิดความรู้สึกอยากทำงานให้ถึงเป้าหมายที่กำหนดไว้ตามแผนงาน อีกทั้งยังต้องใช้การบรูณาการข้อมูลจากทุกภาคส่วนมากขึ้น สอดคล้องกับผลการศึกษาของ กรมขนส่งทางบก, (2560) การบริหารงานที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ มีมาตรฐานวัดได้ สนับสนุนทั้งในด้านบุคลากร เทคโนโลยี และการเปิดกว้างของแนวคิดในการแข่งขัน

จากผลวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่า การกำหนดแผนและนโยบายให้มีประสิทธิภาพมากที่สุดจำเป็นต้องได้รับข้อมูลจากทุกด้านและหลากหลายมิติ เพื่อที่จะได้ทำความคิดเห็นที่หลากหลายมาวิเคราะห์สรุปผลให้ได้แนวทางการดำเนินการที่ดีที่สุด รวมถึงการวางแผนจัดการกับปัญหาต่างๆ ที่อาจพบเจอรองรับกับเหตุไม่คาดฝันได้ทันท่วงทีและที่สำคัญตอบสนองความต้องการแก่ประชาชนมากที่สุด

2. ด้านการบริหารและการกระจายอำนาจ พบว่า พบว่าปัจจัยด้านการบริหารและการกระจายอำนาจมีอิทธิพลต่อการพัฒนาการบริหารแบบมีส่วนร่วม ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่าการกระจายอำนาจให้การปฏิบัติงานยังน้อย ด้วยส่วนราชการทุกที่ที่อยู่ในจังหวัดอุดรธานีและในส่วนคำสั่งการเชิญประชุมก็จะมาร่วมเฉพาะส่วนงานของตัวเองที่เกี่ยวข้องกับเรื่องอุบัติเหตุเท่านั้น หากส่วนราชการอื่นที่มีชื่อในการเชิญร่วมแต่งานของหน่วยงานตนเองไม่ได้เกี่ยวข้องกับอุบัติเหตุก็จะไม่มาร่วมประชุม ทำให้ส่วนงานที่มาร่วมประชุมกลายเป็นกลุ่มหน่วยงานเดิม และทำหน้าที่เดิม อีกทั้งการแบ่งงานและหน้าที่รับผิดชอบพ่วงไปอีกหลายหน้าที่ ทำให้ขาดการบรูณาการข้อมูลไม่รอบด้านอีกทั้ง ไม่ได้รับการเสนอแนวทางใหม่ๆ ที่ใช้ในการจัดการกับปัญหา อีกทั้งในคณะทำงานไม่มีการเชิญภาคเอกชนหรือประชาชนคนพื้นที่เข้าไปมีส่วนร่วมในการคิด การเสนอแผนงาน ทำให้การทำงานไม่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง สอดคล้องกับผลการศึกษาของ พิสิษฐ์ บุญถนอม, (2563) ส่งเสริมให้หน่วยงานราชการทบทวนบทบาทและภารกิจของตน ให้มีความเหมาะสม โดยให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมของ

ประชาชน มุ่งเน้นการพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างภาครัฐกับภาคส่วนอื่น การถ่ายโอนภารกิจบางอย่างที่ภาครัฐไม่จำเป็นต้องดำเนินงานเองให้ภาคส่วนอื่น และได้ใช้แนวทางการบริหารงานภาครัฐในรูปแบบเครือ ข่ายเพื่อให้บรรลุภารกิจขององค์การอย่างมีประสิทธิภาพด้วยกันทั้งสิ้น และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ บรัศ บุญบรรเจิดศรี, (2558) การกระจายอำนาจให้ประชาชนได้มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมในการปัญหาและการตัดสินใจร่วมกัน ในการตัดสินใจร่วมกัน วางแผนดำเนิน งานหรือแก้ไขปัญหาร่วมกัน ดำเนินการหรือปฏิบัติงานร่วมกัน ตลอดจนรับรู้ผลดี เสีย จนเกิดความภาคภูมิใจร่วมกัน

จากผลวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่า การแบ่งหน้าที่ให้ผู้รับผิดชอบหรือผู้ปฏิบัติงานควรมาจากความรู้ความชำนาญของบุคลากรเป็นหลัก อีกทั้งยังต้องให้อำนาจในการตัดสินใจกับการแก้ไขปัญหาได้ทันที โดยไม่ต้องขออำนาจตัดสินในจากผู้บังคับบัญชาอีกครั้ง หากผู้ได้รับมอบหมายไม่มีความรู้ความเข้าใจในงานอาจทำให้การตัดสินใจผิดพลาดได้อีกทั้งยังลดภาระงานที่จะไปประจุกอยู่แต่ฝ่ายเดียวซึ่งอาจมีหลายเรื่องที่ต้องรับผิดชอบ การแก้ไขปัญหาอาจไม่ทันท่วงทีหรือล่าช้าไป

3. ด้านความพร้อมของบุคลากร พบว่า ปัจจัยด้านความพร้อมของบุคลากรมีอิทธิพลต่อการพัฒนาการบริหารแบบมีส่วนร่วม ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่า มีการส่งเสริมหรือปรับการใช้คนให้เหมาะสมกับงาน อบรมเพิ่มทักษะอยู่เสมอเพื่อให้เกิดความชำนาญ จัดสรรกำลังพลให้เพียงพอ อีกทั้งต้องสนับสนุนปัจจัยพื้นฐาน เช่น เงินอุดหนุน อุปกรณ์ เทคโนโลยีที่ใช้ในการทำงานเพื่อให้สามารถทำงานได้อย่างลุล่วงและเป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ฉัตรชัย นาถ้ำพลอย, (2563) และ ฐากร ชัยสถาพร, (2561) ต้องสร้างสิ่งเร้าทั้งจากภายในและภายนอกซึ่งช่วยกระตุ้นพฤติกรรมให้บุคคลทำในสิ่งต่าง ๆ ให้สำเร็จตามเป้าหมายด้วยความเต็มใจและเป็นตามกระบวนการจูงใจของแต่ละบุคคล

จากผลวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่า บุคลากรที่มีความพร้อมในการทำงาน มีผลต่อการปฏิบัติงานได้ดีขึ้น หากบุคลากรไม่เชี่ยวชาญหรือชำนาญเรื่องให้ควรจัดการอบรมเพิ่มพูนความสามารถด้านที่ยังหย่อนประสิทธิภาพ อีกทั้งการผลักดันในด้านแรงจูงใจก็เป็นส่วนสำคัญ ผู้บริหารควรเข้าใจและเข้าถึงผู้ใต้บังคับบัญชาให้มากที่สุด เป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่วางไว้จะได้รับการตอบสนองจากทีมงานได้มากขึ้น

4. ด้านความพร้อมของเทคโนโลยี พบว่า ปัจจัยด้านความพร้อมของเทคโนโลยีมีอิทธิพลต่อการพัฒนาการบริหารแบบมีส่วนร่วม เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่า ในการทำงานของบุคลากรผู้ปฏิบัติงานยังขาดการสนับสนุนทางด้านเทคโนโลยีใหม่ๆและขาดสิ่งอำนวยความสะดวกหรือสิ่งที่ช่วยเหลือในการทำงานไปบ้าง แต่ปัจจุบันได้มีรูปแบบการใช้เครื่องมือในการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลหรือระหว่างกลุ่มโดย ใช้เทคโนโลยีมาเป็นตัวเชื่อม เพื่อความรวมเร็วและทันสมัยมากขึ้น โดยสอดคล้องกับการบริหารงานภาครัฐแนวใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ วริศรา อินทรแสน, (2562) และสำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ, (2561) ภาครัฐต้องให้การสนับสนุน ควรจัดตั้งองค์กรเพื่อสร้างความร่วมประสานงาน อำนวยความสะดวก โดยมีผู้แทนภาคีเป็นกรรมการในระดับนโยบาย แบ่งหน้าที่และบทบาทของแต่ละภาคี ควรมีการจัดสรรทางด้านทรัพย์สินทางปัญญาซึ่งเป็นผลจากการพัฒนา

จากผลวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่า การใช้เทคโนโลยีเป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยเหลือภารกิจหรือเป้าหมายที่ตั้งไว้ประสบผลสำเร็จได้ไวขึ้นและดีขึ้น ลดการใช้ทรัพยากรลง ทำให้หน่วยงานลดขนาดตัวลด

ทำงานได้คล่องตัวมากขึ้น และการหมั่นตรวจสอบสรรหาการนำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้ในการทำงานยังสอดคล้องกับนโยบายภาครัฐที่ส่งเสริมให้การบริหารเป็นสากลมากขึ้นด้วย

5. ด้านความพร้อมของงบประมาณ พบว่า ปัจจัยด้านความพร้อมของงบประมาณมีอิทธิพลต่อการพัฒนาการบริหารแบบมีส่วนร่วม ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่า การจัดสรรงบประมานในภาพรวมด้านการป้องกันและลดอุบัติเหตุยังมีน้อยเนื่องจากมีรัฐเป็นผู้คิดและจัดการแต่ผู้เดียว สาเหตุหลักอาจมาจากขาดการรับฟังความคิดเห็นจากภาคส่วนต่างๆ ตามผลการศึกษาของ วราภรณ์ มงคลสกุล, (2559) ประชาชนเป็นผู้ที่มีส่วนได้ส่วนต้องได้รับการแจ้งให้ทราบถึงรายละเอียดของโครงการที่จะดำเนินการ รวมทั้งผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้น และสามารถแสดงความคิดเห็นร่วมกันได้ตลอดทั้งโครงการ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ พรรณี พิมาพันธุ์ศร, (2563) ให้ประชาชนได้มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมในการปัญหาและการตัดสินใจร่วมกัน ในการตัดสินใจร่วมกัน วางแผนดำเนิน งานหรือแก้ไขปัญหาร่วมกัน

จากผลวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่า งบประมาณเป็นส่วนสำคัญในการทำงานระดับองค์กร ควรวางแผนและจัดสรรให้ดี ตั้งแต่ การสรรหาแหล่งทุน วางแผนการใช้ และสรุปผลการดำเนินงาน เป็นส่วนนึงจะสามารถควบคุมการใช้จ่ายได้เกิดประโยชน์สูงสุด

6. ด้านการประสานงานระหว่างเครือข่าย พบว่า ปัจจัยด้านการประสานงานระหว่างเครือข่ายมีอิทธิพลต่อการพัฒนาการบริหารแบบมีส่วนร่วม เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่า จากผลของการแบ่งงาน ทำให้เครือข่ายมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันอาจเป็นการทำงานร่วมกันเป็นครั้งคราวหรือการจัดการอบรมบุคคลากรตามภารกิจที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ(ฐิตินาถ สุขสำราญ, (2558) บุคคล องค์กร หน่วยงาน หรือสถาบันใดที่มีความสัมพันธ์ร่วมกัน และผลการศึกษาของ วชิรวัชร งามละม่อม, (2559) ตามที่มีการจัดตั้งเครือข่ายลดอุบัติเหตุขึ้นมาทำให้หลายๆหน่วยงานประสานเชื่อมโยงเข้าหากัน ภายใต้วัตถุประสงค์หรือข้อตกลงอย่างใดอย่างหนึ่งร่วมกันอย่างเป็นระบบ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อทำกิจกรรมต่างๆเป็นการลงมือกระทำกิจกรรมร่วมกัน

จากผลวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่า การประสานงานระหว่างเครือข่ายมีส่วนสำคัญในการเข้าถึงข้อมูลได้รอบด้านมากขึ้น ลดเวลาและการใช้ทรัพยากรลง จากที่ต้องหาเองทั้งหมดก็ใช้ความร่วมของภาคีเครือในการเข้าถึงและจัดการกับปัญหาได้มากขึ้น

7. ด้านการตอบสนองและการมีส่วนร่วม พบว่า ปัจจัยด้านการตอบสนองและการมีส่วนร่วมมีอิทธิพลต่อการพัฒนาการบริหารแบบมีส่วนร่วม ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่า จากการที่มีการประสานงานระหว่างเครือข่ายแล้วมีผลการตอบสนองกลับไม่ดีเท่าที่ควร หรืออาจเพราะติดขัดในระเบียบงานของหน่วยนั้นๆ เช่น ข้อมูลบุคคล ซึ่งอาจหมายถึงการใช้ข้อมูลผู้ประสบเหตุต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าตัวก่อน ทั้งนี้การได้รับการตอบสนองอาจจะมาจากความสัมพันธ์ส่วนบุคคล สอดคล้องกับผลการศึกษาของ เสกสรร กระยอม, (2559) กลุ่มบุคคล จนเกิดการปฏิสัมพันธ์ในการแลกเปลี่ยนสิ่งของหรือข้อมูลข่าวสารขึ้น ซึ่งจะมีวงกว้างมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับการมีปฏิสัมพันธ์และการเชื่อมโยงของบุคคลหรือกลุ่มคน และผลการศึกษาของ สมบัติ นามบุรี, (2562) ความสัมพันธ์ที่บุคคลกลุ่มหนึ่งมีต่อกันและกัน และลักษณะของความสัมพันธ์ทางสังคมที่เกิดขึ้น สามารถนำไปใช้อธิบายพฤติกรรมต่าง ๆ ของบุคคลเหล่านั้นได้

จากผลวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่า การได้รับการตอบสนองส่วนใหญ่มาจากความสัมพันธ์ระดับบุคคล ความสนิทหรือเคยทำงานร่วมกันมาก่อน ทำให้ได้รับการตอบกลับหรือสนองตอบดีขึ้น ดังนั้น

ระหว่างหน่วยงานจะประสานกันได้ดีขึ้น ผู้บังคับบัญชาควรจัดงานพบปะกันระหว่างเครือข่าย เช่น การประชุม การสัมมนาร่วมกัน จะทำให้บุคลากร มีเครือข่ายกว้างขวางและเข็มแข็งมากขึ้น

8. ด้านความพร้อมของอุปกรณ์ พบว่า ปัจจัยด้านความพร้อมของอุปกรณ์มีอิทธิพลต่อการพัฒนาการบริหารแบบมีส่วนร่วม เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าให้เห็นว่า อุปกรณ์ที่บุคลากรมีไว้ใช้ในงานเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยหรือประสบเหตุยังมีน้อย ขาดการสนับสนุนจากหน่วยงานรัฐ ทั้งนี้รัฐเองหากพบปัญหาไม่มีงบประมาณสนับสนุนเพื่อใช้ซื้อ หรือซ่อมบำรุง ควรเปิดโอกาสให้สังคม องค์กรต่างๆ ในชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ตั้งแต่การคิดริเริ่ม การพิจารณาตัดสินใจ วางแผน การร่วมปฏิบัติและการรับผิดชอบ รวมทั้งการสนับสนุนให้การดำเนินงานเกิดผลประโยชน์ต่อชุมชนตามจุดมุ่งหมายที่กำหนด ตามผลการศึกษาของ อโณทัย ไทยวรรณศรี, (2561) และผลการศึกษาของ อรุณ สนใจ, (2560)

จากผลวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่า อุปกรณ์มีส่วนช่วยเหลือบุคลากรทำงานในแต่ภารกิจสำเร็จลุล่วงไปได้อย่างรวดเร็วและรองรับกับเหตุสุดวิสัยได้ดีขึ้น การได้มาของอุปกรณ์ในการทำงานควรได้รับการสนับสนุนทั้งจากผู้บริหารและเครือข่าย แต่ในกรณีของภาครัฐอาจจะติดขัดด้านงบประมาณที่ถูกจัดมาให้จากส่วนกลางมีจำนวนจำกัด ดังนั้น การเปิดรับอุปกรณ์จากภาคประชาชนอาจช่วยเหลือสนับสนุนการทำงานของบุคลากรได้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

ควรจัดให้มีพื้นที่เปิดกว้างรับแนวคิดจากประชาชนพื้นที่ให้เสนอความคิดเห็นหรือแต่งตั้งหน่วยงานที่ทำงานร่วมกับภาคประชาชนเสนอแนวทางแก้ไขปัญหา ตลอดจนให้ผู้ที่มีส่วนได้เสียหรือผู้รับผิดชอบด้านอุบัติเหตุจริงๆ มีส่วนในการเสนอแนวทางแก้ไขปัญหา โดยหน้าที่ต้องมีผู้รับผิดชอบจริงๆ และสามารถติดต่อ ติดตามได้ตลอดเวลา เป็นศูนย์หลักในการประสานงานแทนทุกหน่วยงาน หรือเปิดพื้นที่ให้ภาคประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในการเสนอแผนของจังหวัด หรือปรับปรุงกระบวนการทำงาน ให้เหมาะสมกับสถานการณ์นั้น ๆ อีกทั้งงบประมาณที่จัดสรรมาจากภาครัฐมีจำนวนน้อย หัวหน้างานจากภาครัฐมีตำแหน่งตามวาระ หากมีการโยกย้ายบทบาทหน้าที่อาจเปลี่ยนไปตามทัศนคติแต่ละบุคคล อีกทั้งในคณะทำงานไม่มีการเชิญภาคเอกชนหรือประชาชนคนพื้นที่เข้าไปมีส่วนร่วมในการคิด การเสนอแผนงานทำให้การทำงานไม่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จัดทำกลุ่มงานหรือหน่วยงานสนับสนุนให้สอดคล้องกับหน้าที่และพื้นที่โดยเฉพาะ เพื่อตอบสนองการทำงานได้รวดเร็วและดียิ่งขึ้น โดยอาจจะตั้งเป็นสมาคมเปิดโอกาสให้รับบริจาคได้จากทุกภาคส่วน เปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบได้ มีบุคลากรพร้อมทำงาน อุปกรณ์ทันสมัย พร้อมรับสถานการณ์ได้ทันท่วงที อีกทั้งยังจัดทำแผนการหางบประมาณมาใช้สนับสนุนแผนการปฏิบัติงานของบุคลากร อุปกรณ์ และเทคโนลียี เพื่อให้การปฏิบัติงานสอดคล้องกับการบริหารงานภาครัฐแนวใหม่ได้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

ควรเพิ่มบทบาทหน้าที่ในแต่ละหน่วยงานในการให้ข้อมูลเพิ่ม เพื่อการบูรณาการข้อมูลของผู้บริหารและการจัดการกับปัญหาได้รอบด้าน อีกทั้งการเข้าถึงข้อมูลเพื่อวิเคราะห์สภาพและปัญหา และ

ช่องทางติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงานควรติดต่อได้ง่ายขึ้น การทำงานที่ได้รับการตอบสนองจากหลายๆ หน่วยงาน ย่อมเป็นผลดีต่อบุคลากรหน้างานที่กำลังช่วยเหลือประชาชนได้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัยได้สอบถามจากกลุ่มประชากรส่วนใหญ่ พบว่า การทำงานด้านการช่วยเหลือผู้ประสบภัยจากอุบัติเหตุมีหน้าที่ตามภาระหน้าที่ของหน่วยงานเป็นหลัก ปัญหาอุปสรรคที่ผู้ปฏิบัติงานพบไม่ได้ถูกนำเสนอถึงฝ่ายบริหารโดยตรง และฝ่ายบริหารโดยตรงใช้อำนาจสั่งการตามบทบาทภาระหน้าที่ขององค์กร ทำให้ทั้งผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงาน ไม่มีโอกาสได้นำเสนอความคิดหรือพูดคุยเสนอแนะแนวทางแลกเปลี่ยนข้อมูลกัน อีกทั้งการทำงานของแต่ละหน่วยงานภายใต้เครือข่ายลดอุบัติเหตุทางถนนไม่ได้ทำงานโดยตรงทั้งสิ้น ไม่มีการสนับสนุนให้บุคลากรและงบประมาณไปสนับสนุนหน่วยงานที่ทำหน้าที่อยู่เป็นประจำอยู่ก่อนแล้ว ทำให้การทำงานของผู้ปฏิบัติงานที่ทำงานอยู่ประจำหย่อนประสิทธิภาพไป ขาดทั้งอุปกรณ์และงบประมาณสนับสนุน ทำให้การช่วยเหลือผู้ประสบภัยจากอุบัติไม่ดีเท่าที่ควร อีกทั้งหน่วยงานของรัฐของจังหวัดอุดรธานีไม่มีฝ่ายมั่นคงด้านอุบัติเหตุ จึงเป็นเหตุให้การกำกับดูแลการช่วยเหลือผู้ประสบภัยจากอุบัติไม่ดีเท่าที่ควร

เอกสารอ้างอิง

กรมขนส่งทางบก. (2560). *แผนยุทธศาสตร์กรมขนส่งทางบก (พ.ศ.2559-2564)*. สืบค้นเมื่อ 17 ตุลาคม 2564, จาก: https://www.dlt.go.th/th/download.php?ref=M2E0LJyirTkjoz13q29ZMT1sM2I0oTycrTMjpJ1Sq2IZoT1vM2S0qTysrPMjBT0jqmSZAJ1kM0I0MTycrS8oSo3Q.

ฉัตรชัย นาถ้ำพลอย. (2563). *การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่.* วารสารศิลปะศาสตร์ราชชมงคลสุวรรณภูมิ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2563(2), 461-470.

ฐากร ชัยสถาพร. (2561). *แนวทางการสร้างเครือข่ายทางสังคมกรณีศึกษาระบบทวิภาคีเพื่อยกระดับคุณภาพแรงงานไทย.* วิทยานิพนธ์สังคมจิตวิทยามหาบัณฑิต วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ.

ฐิตินาถ สุขสำราญ. (2558). *การมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี.* วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาครุศาสตร์ปฐมวัย มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.

ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2560). *การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS และ AMOS.* พิมพ์ครั้งที่ 17. กรุงเทพฯ: บิสซิเนสอาร์แอนด์ดี.

บรัศ บุญบรรเจิดศรี. (2558). *การศึกษากระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อมของโครงการสาธารณูปโภคขนาดใหญ่ของรัฐ กรณีศึกษา : การมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองบางกรวยกับโครงการรถไฟชานเมือง (สายสีแดง)ช่วงบางซื่อ-ตลิ่งชัน บริเวณสถานีบางบำหรุ.* วิทยานิพนธ์การวางแผนชุมชนเมืองและสภาพแวดล้อมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการออกแบบและวางผังชุมชนเมือง มหาวิทยาลัยศิลปากร.

พรรณี พิมาพันธุ์ศร. (2563). *รูปแบบการมีส่วนร่วมเพื่อการคิดสร้างสรรค์สู่การเพิ่มมูลค่าภูมิปัญญาท้องถิ่นของชุมชน.* วารสารธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา, 2563(9), 105-116.

พัชราวลัย ศุภภะ. (2562). *นโยบายสาธารณะและการวางแผนเพื่อการจัดการองค์การภาครัฐ พิมพ์ครั้งที่ 1.* พระนครศรีอยุธยา: จุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.

พิสิษฐ์ บุญถนอม. (2563). *แนวทางการดำเนินงาน เพื่อความสำเร็จในการทำงานร่วมกันระหว่างผู้นำชุมชนกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษา : องค์การบริหารส่วนตำบลบางสะแก อำเภอบางคนทีจังหวัดสมุทรสงคราม.* วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน มหาวิทยาลัยศิลปากร.

วชิรวัชร งามละม่อม. (2559). *ทฤษฎีการมีส่วนร่วม.* สืบค้นเมื่อ 12 ธันวาคม 2564, จาก: http://learningofpublic.blogspot.com/2016/02/blog-post_79.html.

วริศรา อินทรแสน. (2562). *การพัฒนารูปแบบสังคมผู้สูงอายุด้านความสุข ในยุคไทยแลนด์ 4.0.* วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.

วราภรณ์ มงคลสกุล. (2559). *ปัจจัยที่มีผลต่อระดับการมีส่วนร่วมพัฒนาองค์การของบุคลากรในองค์การมหาชน (กลุ่ม 2).* วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.

สมบัติ นามบุรี. (2562). *ทฤษฎีการมีส่วนร่วมในงานรัฐประศาสนศาสตร์.* วารสารวิจัยวิชาการมหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต, 2(1), 183-197.

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. (2558). คู่มือตัวชี้วัด วช. ประจำปี 2558. สืบค้นเมื่อ 10 ตุลาคม, จาก : http://www.nrct.go.th/NewsSection/tabid/7 8 / ctl/ArticleView/mid/3 8 8 / articleId/955/---2558.aspx#.Wwj-ce6FO00

สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ. (2561). *Thailand towards startup nation.* กรุงเทพฯ: สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ.

เสกสรร กระยอม. (2559). *การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการจัดการศึกษาของกลุ่มโรงเรียนพนัสนิคม 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2.* วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

อโณทัย ไทยวรรณศรี. (2561). *การพัฒนารูปแบบเครือข่ายการมีส่วนร่วมระหว่างบ้านและโรงเรียนในถิ่นทุรกันดารบนพื้นที่สูง.* วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 20(1), 211-221.

อรุณ สนใจ. (2560). *แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของชุมชนริมฝั่งแม่น้ำป่าสักในเขตจังหวัดเลยและจังหวัดเพชรบูรณ์.* วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.

Yamane, T. (1973). *Statistics: An introductory analysis.* NY: Harper and Row.